

Sygnatura akt I C 205/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 28-06-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant: Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 28-06-2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...)w W., działającej przez Oddział we W.

przeciwko G. W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej G.W.na rzecz strony powodowej (...)w W., działającej przez Oddział we W.kwotę 3.175,95 zł (trzy tysiące sto siedemdziesiąt pięć złotych 95/100) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty

- 2.658,74 zł od dnia 10 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- 517,21 zł od dnia 20 września 2012 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 356,57 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. oddała powództwo w pozostałej części.

I C 205/13

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 1 października 2012 r. strona powodowa (...)w W.domagała się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej G. W.kwoty 5061,69 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia:

- 4544,48 zł od dnia 10 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- 517,21 zł od dnia 20 września 2012 r. do dnia zapłaty,

Strona powodowa wskazała, że wyrokiem z dnia 9 marca 2011 r. Sąd Rejonowy dla (...)nakazał K. P.opuszczenie, opróżnienie i wydanie powodowi lokalu mieszkalnego położonego we W., przy ul. (...). Równocześnie sąd ustalił, że w/w osobie przysługuje prawo do lokalu socjalnego. W dniu 5 grudnia 2011 r. strona powodowa zwróciła się do strony pozwanej o przyznanie w/w osobie lokalu socjalnego. Pomimo tego do dnia wytoczenia powództwa strona pozwana G. W.nie dostarczyła takiego lokalu.

Wobec tego strona powodowa domagała się odszkodowania odpowiadającego wysokości opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich – nie uiszczonych przez lokatora. Odszkodowanie to należało się jej zdaniem już od daty uprawomocnienia się wyroku eksmisyjnego. W związku z tym dochodziła go za okres od 28 września 2011 r. do 31 lipca 2012 r.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 23 października 2012 r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty strona pozwana G.W. wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, iż dopuściła się bezprawności w swoim działaniu, albowiem działała stosownie do § 11 ust. 1 uchwały nr (...)R. M.W.z 21 kwietnia 2005 r. w sprawie wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu G. W.. W przypadku osób, które nabyły prawo do lokalu socjalnego na podstawie orzeczenia sądowego, o kolejności realizacji ich uprawnień decyduje data złożenia odpowiedniego wniosku. Jest to podstawowe kryterium w sytuacji ograniczonego zasobu lokali socjalnych.

Ponadto zarzuciła, że obowiązek dostarczenia lokalu powstaje dopiero wezwaniu dłużnika do spełnienia świadczenia, a przy przyjęciu, że terminem odpowiednim dla spełnienia świadczenia w rozumieniu art. 455 kc jest termin ok. sześciu tygodni, to o ewentualnej odpowiedzialności odszkodowawczej można było przyjąć dopiero od 20 stycznia 2012 r.

Strona pozwana zarzuciła nadto, że strona powodowa nie wykazała wysokości szkody, albowiem nie są wystarczającym dowodem noty księgowe dołączone do pozwu.

Pismem złożonym w dniu 19 marca 2013 r. strona powodowa złożyła podpisany pozew wraz z załącznikami wymienionymi w pozwie złożonym drogą elektroniczną,

Pismem złożonym w dniu 17 kwietnia 2013 r. strona pozwana twierdziła, że strona powodowa nie złożyła odpisu pozwu złożonego pierwotnie, lecz nowy pozew. W tej sytuacji wnosila o umorzenie postępowania wywołanego pierwszym pozwem i odrzucenie pozwu drugiego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...)jest uprawniona do pobierania opłat z tytułu zajmowania lokalu położonego przy ul. (...)we W..

(bezsporne)

Wyrokiem z dnia 9 marca 2011 r. (sygn. (...)), prawomocnym z dniem 2 września 2009 r. Sąd Rejonowy dla (...) nakazał K. P.opuścić, opróżnić i wydać stronie powodowej w/w lokal, przy czym ustalił jednocześnie, iż osobie tej przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego.

(bezsporne)

Pismem złożonym w dniu 8 grudnia 2011 r. strona powodowa wezwała stronę pozwaną do wskazania w/w osobie lokalu socjalnego.

(dowód: pismo powoda z 5.12.2011 r. z dowodem odbioru – k. 46)

Strona powodowa skierowała do strony pozwanej wezwania do zapłaty należności wyszczególnionych w notach księgowych:

- 4544,48 zł, przy czym wezwanie do zapłaty obejmowało opłaty: - 49,65 zł za okres od 28 września 2011 r. do 30 września 2011 r., 1488,72 zł za okres od 1 października 2011 r. do 31 grudnia 2011 r., 1984,96 za okres od 1 stycznia 2012 r. do 30 kwietnia 2012 r., 503,94 zł za okres od 1 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r., 517,21 zł za okres od 1 czerwca 2012 r. do 30 czerwca 2012 r.,

(dowód: nota obciążeniowa – k. 25)

- 517,21 zł, przy czym wezwanie do zapłaty obejmowało opłatę za lipiec 2012 r.

(dowód: nota obciążeniowa – k. 26)

Mieszkanie przy ul. (...) ma powierzchnię 36,28 m².

(bezsporne)

Decyzją Dyrektora Oddziału (...) we W. wysokość opłat za używanie lokalu przy ul. (...) wynosiła od września 2011 r. do maja 2012 r. 6,87 zł za 1 m², od czerwca 2012 r. r. 6,93 zł za 1 m².

(dowód: decyzje Dyrektora Oddziału (...) we W. – k. 60-65)

Wysokość zaległości K. P. z tytułu korzystania z mediów komunalnych wynosiła na koniec 2011 r. 3250,35 zł.

(dowód: zawiadomienia o rozliczeniu kosztów mediów komunalnych – k. 66)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd nie znalazł podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 kpc. Strona powodowa w określonym terminie złożyła podpisane przez siebie odpisy pozwu odpowiadające treści pozwu złożonemu w formie elektronicznej. Różnica sprowadzała się do szaty graficznej pisma złożonego pocztą, odmiennej od pozwu w formie elektronicznej. Taka różnica jest jednak z przyczyn technologicznych dopuszczalna, w sytuacji gdy treść jest zachowana. Pozwalało to rozpoznać sprawę merytorycznie.

Stosownie do art. 417 § 1 kc za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Przepis ten znajduje zastosowanie również w sytuacji niedostarczenia lokalu socjalnego lokatorom eksmitowanym z lokalu wchodzącego w skład zasobu (...) – także przed wejściem w życie przepisu art. 29b ust. 4 ustawy o zakwaterowaniu sił zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Sąd podziela pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z 30 października 2008 r. (sygn. IV CNP 47/08), LEX nr 590260, iż podstawę prawną obowiązku dostarczenia takim lokatorom lokalu socjalnego stanowił art. 45 ust. 3 pkt 2 cytowanej ustawy w dawnym brzmieniu, natomiast niewykonanie tego obowiązku skutkowało odpowiedzialnością odszkodowawczą z tytułu zaniechania należytego wykonywania władzy publicznej.

Należy podkreślić, że strona pozwana nie jest uprawniona do dodatkowego określania warunków dla przydziału lokali socjalnych, lecz stosownie do art. 365 § 1 kpc jest związana orzeczeniem Sądu zobowiązującym ją do dostarczenia takiego lokalu. Samo podjęcie uchwały regulującej kwestię przyznawania lokali socjalnych nie jest wystarczające dla wykonania wskazanego obowiązku.

Gdyby strona pozwana wykazała, jakie środki przeznacza w budżecie na pozyskiwanie lokali socjalne, w jaki sposób lokale te pozyskuje, jak wiele lokali komunalnych znajduje się w jej zasobie oraz jak wiele jest osób oczekujących na takie lokale, można by co najwyżej ocenić, czy nie dostarczenie lokalu socjalnego w rozpoznawanej sprawie miało charakter niezawiniony. Okoliczność ta nie jest z punktu widzenia odpowiedzialności na podstawie art. 417 kc istotna.

Wobec powyższego przyjąć należało, że strona pozwana odpowiada, co do zasady za szkodę powstałą w majątku strony powodowej w związku z niedostarczeniem lokalu socjalnego lokatorom mieszkania przy ul. (...). Jest poza sporem, że na szkodę w majątku strony powodowej składają się opłaty z tytułu używania lokalu, których lokator w/ w lokalu nie uiścił pomimo ciążącego na nich obowiązku. Strona powodowa obliczyła wysokość odszkodowania w kwotach odpowiadających opłatom należnym od osób posiadającym tytuł prawny do lokalu. Sąd uznał za wiarygodne wyliczenie przedstawione przez powoda w piśmie z 29 maja 2013 r. Strona pozwana kwestionowała jako wystarczający dowód wysokości szkody noty obciążeniowe dołączone do pozwu, nie odniosła się natomiast w żaden sposób do wskazanego szczegółowego wyliczenia. Wobec powyższego Sąd przyjął, że szkoda powstała w majątku powoda w związku z niedostarczeniem lokatorom lokalu socjalnego odpowiadała kwocie wskazanej w pozwie. Wypadało

zauważyć, że strona powodowa obliczała wysokość opłat w sposób odpowiadający przepisom rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z 12 stycznia 2005 r. w sprawie opłat za używanie lokalu mieszkalnego i opłat pośrednich (Dz. Ust. z 2005 r. nr 14, poz. 118 ze zm.) i przepisom rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z listopada 2010 r. w sprawie opłat za używanie lokali mieszkalnych będących w dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej (Dz. Ust. z 2010 r., nr 233, poz. 1531). Wysokość zaliczek na poczet mediów uiszczonych przez powoda za lokatora oraz wysokość całego kosztu mediów ustalono natomiast na podstawie informacji zarządy nieruchomości, której strona pozwana nie zakwestionowała.

Uzasadniony był natomiast zarzut, że odpowiedzialność odszkodowawcza powstanie po stronie pozwanego dopiero po bezskutecznym upływie terminu do dostarczenia lokalu socjalnego. Obowiązek dostarczenia lokalu socjalnego wynikał wprawdzie z orzeczenia sądowego, ale termin wykonania tego obowiązku uzależniony jest od inicjatywy właściciela lokalu. Należy podkreślić, że termin spełnienia obowiązku G. nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania w rozumieniu art. 455 kc. Data uprawomocnienia się orzeczenia przesądza jedynie o powstaniu obowiązku dostarczenia lokalu socjalnego, a nie o dacie jego wykonania. Obowiązek ten powinien zostać zatem spełniony niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do jego wykonania. Powód wezwał stronę pozwaną do dostarczenia lokalu w dniu 8 grudnia 2011 r. Ta powinna zatem albo wskazać taki lokal albo przystąpić do wypłaty odszkodowania. Niedostarczenie lokalu niezwłocznie na wezwanie skutkować będzie odpowiedzialnością odszkodowawczą. W świetle art. 455 kc. wydaje się, że niezwłoczne spełnienie świadczenia powinno być nastąpić do 20 stycznia 2012 r. Strona pozwana w celu wskazania lokalu socjalnego, nie musi go dodatkowo poszukiwać. Powinna zatem wskazać go w ramach posiadanej puli mieszkań. Czynności techniczne związane ze złożeniem oferty uprawnionym do lokalu nie powinny przekroczyć wskazanego okresu. Po tym terminie można mówić o powstaniu odpowiedzialności odszkodowawczej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz strony powodowej kwotę 3175,95 zł, jak w pkt I wyroku, oddalając dalej idące powództwo jako nieuzasadnione, jak w pkt II wyroku. Wskazana kwota stanowi sumę opłat z tytułu używania lokalu przy ul (...) w okresie od 21 stycznia 2012 r. do 31 lipca 2012 r. nie zapłaconych przez lokatora.

O odsetkach od w/w kwoty orzeczono na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 455 kc. Sąd przyjął jako daty płatności daty wskazane w pozwie. Strona pozwana nie kwestionowała bowiem dat doręczenia jej wezwań do zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc. Powództwo uwzględniono w 62,74 %, wobec czego na rzecz strony powodowej zasądzone 62,74 % kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 1200 zł, kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i kosztów opłaty sądowej od pozwu w kwocie 64 zł pomniejszone o 37,26 % kosztów pozwanego z tytułu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł.